

ת"פ 40638/06/10 - מדינת ישראל נגד אור אלל - קבוע ל- 11.6.14, הוננאו בלאי - נדון, ווסה פלקה, נגה יצחק - נדון

בית משפט השלום ברחובות

14 מאי 2014

ת"פ 40638-06-10 מדינת ישראל נ' אלל ואח'
40642-06-10

בפני כב' השופטת אפרת פינק
המאשימה
נ ג ד
הנאשמים

1. אור אלל - קבוע ל- 11.6.14
2. הוננאו בלאי - נדון
3. ווסה פלקה (עציר)
4. נגה יצחק - נדון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

הנאשם 3 הובא על ידי שב"ס

ב"כ הנאשם 3 עו"ד עזרא יצחקי מהסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין - הנאשם 3

פתח דבר

1. אומר כבר בפתח הדברים, כי החלטתי לזכות את הנאשם מעבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "**חוק העונשין**"), ותחת זאת להרשיע את הנאשם בעבירה של התנגדות למעצר או לחיפוש לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן - "**פקודת מעצר וחיפוש**").

2. בנוסף, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין ובעבירה נוספת של

עמוד 1

התנגדות למעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת מעצר וחיפוש.

מבוא

3. נגד הנאשם - ווסה פלקה - ושלושה נוספים הוגש כתב אישום המכיל ארבעה אישומים, כאשר כתב האישום מייחס לכל אחד מהנאשמים אישום אחד. הנאשם שלפני הוא נאשם מס' 3 שבכתב האישום (להלן - "**הנאשם מס' 3**" או "**הנאשם**") ומיוחס לו האישום השלישי בלבד הכולל עבירה של אישומים, עבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו ועבירה של התנגדות למעצר.

4. הנאשמים 1, 2 ו-4 הורשעו, לפי הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן, באישום הראשון, השני והרביעי, בהתאמה. העובדות המהוות את היסוד העובדתי לאישומים אלו הן רלבנטיות לאישום המיוחס לנאשם מס' 3, והן מהוות את הבסיס לתשתית העובדתית בתיק.

5. האישום השלישי שבכתב האישום מייחס לנאשם מס' 3, כי בעת שהיה בגילופין, ניגש לשוטרים אהוד שילואן ושמעון מונס בצורה מאיימת תוך כדי שהניף ידיו ואיים על השוטר שילואן שלא כדין בפגיעה בגופו, בכך שאמר לו "אהוד אין בעיה אני אגיע אליך", "חכה חכה אני זוכר שמות אני אזיין אותך אתה גמור", וזאת במטרה להפחידו או להקניטו. בהמשך למתואר, התנגד הנאשם מס' 3 למעצרו בכך שהמשיך להשתולל ולהתפרע וסירב להיכנס לניידת המשטרה ושיערך עליו חיפוש. בהמשך לאמור, כאשר ביקש השוטר אייל נג'תי לערוך על הנאשם מס' 3 חיפוש בתחנת המשטרה, החל הנאשם מס' 3 לתקוף אותו שלא כדין, בכך שדחף אותו ובעט בו.

6. הנאשם מס' 3 כפר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

7. משהורשעו הנאשמים 1, 2 ו-4 בתיק זה, לפי עובדות כתב האישום המתוקן, באישום הראשון, השני והרביעי, ההכרעה שנותרה נוגעת אך ורק לתשתית העובדתית המיוחסת לנאשם מס' 3 באישום השלישי. כל המוצגים שהוגשו בקשר לעובדות נשוא האישום הראשון, השני והרביעי וכל העדויות שהושמעו בהקשר זה, אינם רלבנטיים עוד, משניתנו הכרעות דין בתיק שלפני ביחס לנאשמים 1, 2 ו-4, ובהיעדר עבירות המיוחסות לנאשם מס' 3 באישומים אלו. התשתית העובדתית ביחס לאישומים אלו, היא זו המפורטת בכתב האישום המתוקן, ככל שתשתית זו רלבנטית לאישום שלפני.

התשתית העובדתית

8. אין מחלוקת כי ביום 25.6.10, בסביבות השעה 03:00, במתחם "אמריקן סיטי" ברחבת הכניסה למועדון הרוקסן ברחובות, היתה המולה גדולה. במקום נכחו צעירים שתויים רבים, אשר התקהלו, והתפתחו עימותים בינם לבין עצמם, ובינם לבין השוטרים שהגיעו למקום. כתוצאה מכך, נפצעו שוטרים ומתנדבים וכן נעצרו הנאשמים בתיק שלפני.

9. לפי המפורט באישום הראשון שבכתב האישום המתוקן, ברחבת הכניסה למועדון הרוקסן, הבחינו השוטרים אייל לסקה, מתן מנצור, ויקטור וסין ואביתר עמר בנאשם מס' 1 - אור אלל - מתפרע. בהמשך לכך, החל הנאשם מס' 1 לזרוק ולנפץ בקבוקי זכוכית בכניסה למועדון. בנסיבות המתוארות ביקשו השוטרים מהנאשם מס' 1 להתלוות אליהם לניידת והוא בתגובה תקף אותם. בהמשך לאמור, לאחר שהכניסו את הנאשם מס' 1 לניידת, המשיך להשתולל. לאחר שהשוטרים הגיעו עם הנאשם מס' 1 לתחנת המשטרה, המשיך לאיים על השוטרים.

10. עוד מפורט באישום השני שבכתב האישום המתוקן, כי בהמשך למתואר לעיל הגיע השוטר הלל משה

עמוד 2

למועדון, שם פגש צעירים ממוצא אתיופי, כשהם בגילופין, וביקש מהם לעזוב את המקום במטרה להרגיע את הרוחות. בהמשך לאמור, תקף הנאשם מס' 2 - הוננאי בלאי - את מששה. לאחר שמששה נאלץ להפעיל כוח ולהכניס את הנאשם מס' 2 לניידת, איים הנאשם מס' 2 עליו.

11. לפי האישום הרביעי שבכתב האישום המתוקן, לאחר שהנאשם מס' 2 נעצר, תקף הנאשם מס' 4 - נגה יצחק - את השוטר אייל נג'תי. בתגובה הוציא השוטר גז פלפל. או אז נתן הנאשם מס' 4 מכה נוספת לנג'תי והחל לברוח מהמקום.

12. השוטר אייל נג'תי מסר בעדותו, שלאחר שעצר את הנאשם מס' 4 - אשר תקף אותו - והכניסו לניידת, הגיע הנאשם מס' 3 והחל להפריע לשוטרים. ההפרעה באה לידי ביטוי בכך שחסם את השוטרים בגופו, לא נתן להם ללכת לאן שרצו, לא נתן להם לטפל באירוע, ניסה להסיט אותם ובא אליהם בתלונות. לאחר מכן בא אל השוטרים בצורה מאיימת, התקרב במהירות. לדברי נג'תי, הדף אותו עם הידיים והמשיך ללכת לכיוון הניידת (**פרוטוקול הדין**, בעמ' 54). כאשר הסתכל לכיוון הניידת, ראה את שילואן ומנוס מתווכחים עם הנאשם מס' 3 "עם הידיים" והיו שם דחיפות קלות (**שם**, בעמ' 55; ובעמ' 57, שורות 16 - 22).

13. השוטר שמעון מנוס, ששימש ראש משמרת סיור לילה, ציין שכאשר הגיע היו במקום צעירים שחומי עור מסביבם שנראו שיכורים, וביניהם הנאשם מס' 3, אשר ניגש אליו ואמר: אתם אבודים אני אחפש אתכם ואמצא אתכם. השוטר מנוס ביקש ממנו לעזוב, אולם הוא התקרב בצורה מאיימת. מנוס הדף אותו בידיו והבחור אמר "לא עשיתי כלום מה אתם רוצים ממני". מנוס ציין "הנ"ל הדיף ריח של אלכוהול היה תזזיתי ונראה שיכור". מנוס ביקש מהמעוכב והעצור להיכנס לניידת ואז הנאשם פנה בצורה מאיימת בתנועות ידיים לאודי שילואן ואמר "אני אזיין אותך", "חכה חכה". מנוס הזהיר אותו שוב וביקש כי יעזוב את המקום אולם הוא המשיך באיומיו ואז השוטר שילואן הודיע לו שהוא עצור. הנאשם החל להתנגד והזיז את שתי ידיו לכל עבר, "התנועע בצורה ברוטלית בגופו והתנגד בכח למעצר". מנוס ושילואן תפסו אותו ובקושי הצליחו לכבול אותו ומשכו אותו לניידת. בתחנה המשיך להשתולל ולאיים "שיגמור אותנו" (**ת/5**).

14. בעדותו הבהיר מנוס, כי הנאשם מס' 3 שהיה ממש דומיננטי בחבורת הצעירים שהקיפה את השוטרים, קילל, איים, נצמד אליו בצורה מאיימת, נשך את השפתיים ואמר "אני אגמור אותך", "אני אחפש אותך". מנוס ניסה להרחיק אותו ולהרגיע את הרוחות (**פרוטוקול הדין**, בעמ' 60, שורות 28 - 32), כאשר הנאשם שהתבקש להתרחק, כל הזמן התקרב וניסה להכניס את עצמו בכוח אל האירוע (**שם**, בעמ' 61, שורות 22 - 32). כאשר התקרב אליהם וממש נצמד מנוס נאלץ להדוף אותו עם הידיים (**שם**, בעמ' 62, שורות 8 - 9).

15. גם שילואן מסר בעדותו, כי הבחין בנאשם מס' 3 משתולל ומתלהם, כאשר מנוס ניסה להרגיע אותו (**פרוטוקול הדין**, בעמ' 65, שורות 24 - 29). בשלב זה הלך לכיוון אחת הניידות והבחין בנאשם מס' 2 שהיה קשור באזיקים מנסה לפתוח את הדלת באמצעות הפה שלו. כאשר אמר לו לא לפתוח את הדלת, קילל אותו וירק לכיוונו. שילואן התרחק משם ועמד ליד הניידת שלו ואז הנאשם התקרב אליו, שאל אותו לשמו, הסתכל על התג ואמר: "אוהד אין בעיה אני אזיין אותך" "חכה חכה" והחל להתרחק. אחרי כמה שניות חזר לכיוונו בצורה מאיימת, פתח את הנחיריים, נשך את השפתיים ואמר "אני אגיע אליך" וכן "חכה חכה אני זוכר שמות". שילואן הודיע לנאשם מס' 3 שהוא עצור וניסה לאזוק אותו ותוך כדי כך קרא למנוס (**שם**, בעמ' 66, שורות 1 - 14). בשלב זה ניסה לעצור אותו, אולם הנאשם התנגד למעצר, השתולל וסרב להיכנס לניידת, תוך שהוא צועק "תראו איך מרביצים לי" (**שם**, בעמ' 66, שורות 15 - 16). שילואן הסביר כי נאלצו לעשות שימוש בכוח סביר כי הנאשם התנגד וכי משכו את האזיקים שלו כלפי מטה. לאחר מכן גם סירב לחיפוש ואמר "חכו, חכו אתם גמורים" (**שם**, בעמ' 66, שורות 22 - 27). בסופו של דבר, בסביבות השעה 03:30, עצר את הנאשם מס' 3 (**ת/15**).

16. מנוס מסר, כי בעת שהיה עסוק בניסיון לנהל את האירוע, הבין כי הנאשם מס' 3 נצמד גם לשוטר שילוואן, מאיים עליו ואומר לו "אני אזיין אותך" "אני אגמור אותך" "אני אחפש אותך" וכל זה בתנועות ושפת גוף מאיימת ונשיכת שפתיים. שילוואן ניסה לעצור אותו ולכבול אותו, אולם הוא הניף את הידיים לכל עבר, התנגד בכוח למעצר וממש השתולל. הגוף שלו היה ממש תזזיתי. הנאשם לא עצר לרגע, כל הזמן רץ וחזר, הלך והקיף את השוטרים. בקושי רב ניתן היה לכבול אותו. לאחר שכבולו אותו, ניסו להכניס אותו לניידת, אבל הוא משך בחוזקה ומנע את הכנסתו לניידת. לאחר מכן נעל את גופו ובקושי רב הכניסו אותו לניידת והובילו אותו לתחנה (שם, בעמ' 61, שורות 4-13 ובשורות 15-19). גם בתחנה המשיך לאיים על השוטרים (שם, בעמ' 61, שורות 13-14).

17. המתנדב עמר מסר, כי במהלך השמירה על הנאשם מס' 3 בתחנת המשטרה ברחובות, החל לאיים ולגדף ואמר: "מנאייק" "אתה תקבל זבביר" "חבל שלא נשברו לך הרגליים" "ראיתי אותך אנחנו עוד נסגור עניינים" "חרה" "סמוך עליי" "אתה יכול לנשק לי בתחת" "אני שם עליך אלף זין" ועוד מילים כאלה (ת/14).

18. נג'תי מסר, כי לאחר שנעצרו כל הארבעה, עבר לבדוק אם נערך חיפוש על כל העצורים והסתבר כי לא נערך חיפוש על הנאשם מס' 3. אולם, הלה התנגד לחיפוש ולא הסכים לקום מהכיסא שעליו ישב. גם לאחר שהוסבר לו כי אם לא יקום, יהיה צורך לעשות שימוש בכוח, לא הסכים לקום. לפיכך משך אותו נג'תי מהכיסא וניסה לערוך חיפוש אולם הנאשם מס' 3 העיף לו את הידיים ואף דחף אותה אחורה. לפיכך נג'תי ניסה להוציא אותו מהחדר, אולם הוא התנגד וסירב לצאת. למרות שהיה כבול באותה העת בידיים וברגליים, ניסה לתת לנג'תי מכה עם האזיקים ובעת שנג'תי ניסה להגן על עצמו דחף אותו על הרצפה. בזמן שהיה על הרצפה, החל הנאשם מס' 3 לבעוט את רגליו לכיוון רגליו של נג'תי, מה שאילץ את נג'תי לגרור אותו לחצר ותוך כדי כך הנאשם מס' 3 קילל אותו והשתולל. כאשר יצאו לחצר, ריסס אותו עם גז פלפל וכך הרגיע אותו. בזמן הזה עלה בידו של נג'תי לבצע עליו חיפוש. לאחר מכן, לקח אותו לשטוף לו את הפנים. לאחר מכן נג'תי הבחין כי ידו נשרטה (פרוטוקול הדין, בעמ' 56).

19. הנאשם מס' 3 נחקר במשטרה ביום 25.6.10 ומסר את גרסתו בהודעה שנגבתה ממנו בו ביום (ת/1). בפתח חקירתו אמר: "אני באתי ללכת לבית מהעיר ולחתוך לבית מאמריקן סיטי ואז "שוטרים התנפלו על איזה אחד אתיופי שקוראים לו אשר בילאו ואני אמרתי לשוטר האתיופי מה קרה מה הוא עשה ישר בלי לדבר קיבלתי אגרוף ויש לי סימן". החוקר העיר כי מבחין בשריטה בכתף ימין. לאחר מכן המשיך ואמר "אני זזתי משם ושאלתי מה קרה וראיתי את אשר על הריצפה ואני התרחקתי ואחר כך פתאום אחד בא והפיל אותי ואני אמרתי לו מה עשיתי יש לי עדים לא התנגדתי לא עשיתי כלום ואחרי שנפלתי דרכו עליי ואמר לי השוטר לא עשית כלום. נתנו לי גם גז מדמיע סתם (שם, שורות 1-10). הנאשם הוסיף, כי לא תקף אף שוטר ולא נכנס למועדון. כמו כן ציין, כי עבר במקום במקרה ולא הלך מכות עם אף אחד (שם, שורות 11-20). הנאשם הודה כי שתי כוסות וודקה עם אל וגם בירה או שתיים (שם, שורות 21-22). כאשר נשאל אם אמר לשוטר בחדר "מנאייק, אתה תקבל זבביר, חבל שלא נשברו לך הרגליים, ראיתי אותך אנחנו עוד נסגור עניינים חרא, סמוך עליי, אתה יכול לנשק לי בתחת, אני שם עליך אלף זין", ענה "היה שם ילד תימני הוא מחפש אותי הרבה זמן עוד משלשום אולי אמרתי לו מעצבים על כלום" (שם, שורות 23-25). הנאשם הודה כי סירב לחיפוש, לטענתו בשל כך שעצרו אותו ללא סיבה. (שם, שורות 30-31). כמו כן הכחיש הנאשם כי איים על השוטר אוהד והכחיש כי התנגד למעצר (שם, שורות 38-56).

20. הנאשם מס' 3 חזר על גרסתו גם בעדותו בבית המשפט. לדבריו, בדרכו הביתה החליט לעבור במתחם "אמריקן סיטי", וכאשר הגיע התנהל שם ויכוח והגיעה ניידת משטרה. השוטר מששה - שהוא השוטר האתיופי הנזכר לעיל - בא לנאשם מס' 2 ואליו ואז "בא והביא לי בוקס, מכלום, העיף אותי לשיחים". כשחזר, ראה את הנאשם מס' 2 מתאבק עם מששה בשיחים ושאל את מששה מה הוא עושה. השוטרים ביקשו ממנו להתרחק והוא אמר להם שלא עשה כלום, שהוא מתרחק אבל רוצה למנוע את זה כדי שלא יעצרו ואז נג'תי ישר בא "קיפל אותי ושם לי אזיקים". לדבריו, לא התנגד, אך נג'תי שם עליו אזיקים ושפשף לו את הפנים ולאחר מכן נלקח לתחנת המשטרה (פרוטוקול הדין, בעמ' 4).

70, שורות 3 - 17).

21. במהלך חקירתו הנגדית נשאל הנאשם מדוע לא נשמע לשוטרים שביקשו ממנו להתרחק, אם לא רצה להסתבך בשל המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו. לטענתו, ראה שהנאשם מס' 2 הוכה ונעצר ורצה אך לסייע לו. לטענת הנאשם, תחילה ישב בצד ולא עשה כלום. אולם, לאחר שראה שהנאשם מס' 2 נעצר, התקדם לכיוון הניידת ושאל למה עוצרים את הנאשם מס' 2. לטענתו, ביקשו ממנו להתרחק, למרות שהוא לא התפרע "ואז נג'תי בא וקיפל אותי ולקח אותי לתחנה" (**פרוטוקול הדין**, בעמ' 75). לענין זה הוסיף ואמר, כי הוא לא התנגד, נג'תי ביקש כי יושיט ידים ואז קיפל אותו. לטענתו, נג'תי אמר לו לשבת, הוא התכופף קדימה והוא דרך לו גם על הגב. הפנים שלו גם היו משופשפים (**שם**, בעמ' 77, שורות 2 - 11).

22. לטענתו, לא היה שיכור באותו ערב אלא היה "בראש נקי" (**שם**, בעמ' 77, 14 - 30).

23. הנאשם הודה, כי השריטה בכתף ימין, אשר הראה לשוטר בחקירה, נגרמה לו כתוצאה מכניסה לשיחים וכי היו לו בעקבות זאת הרבה שריטות בכל הגוף (**פרוטוקול הדין**, בעמ' 73, שורות 14 - 27). כאשר נשאל הנאשם כיצד ייתכן שאין לו סימנים מהבוקס שלטענתו קיבל ומהדריכות של השוטרים עליו ואמר: "הראיתי לו לפני שחתמתי והוא לא רשם את זה. חוץ מזה, היו לי גם שריטות בפנים מזה שהוא כבל אותי ושפשף לי את הפנים" (**שם**, בעמ' 74, שורות 6 - 7). לטענתו, לא נותרו סימנים על פניו, כי התגונן עם הידיים (**שם**, בעמ' 74, שורה 16).

24. הנאשם הדגיש, כי לא "הרים אצבע על שוטר" וכי בחיים לא ירים ידיים על שוטר (**פרוטוקול הדין**, בעמ' 70, שורות 28 - 30). כמו כן הדגיש, כי לא תקף אף שוטר (**שם**, בעמ' 71, שורות 5 - 7). כאשר לאיומים אמר הנאשם "איומים - היה רק ויכוח. לא שאיימתי בכוונה" (**שם**, בעמ' 71, שורה 2).

25. הנאשם מס' 3 הודה, כי אמר לנג'תי בשטח "בסדר, אני אזכור וזה מעצבים על זה שעצרו אותי" (**פרוטוקול הדין**, בעמ' 78, שורה 27). הנאשם נשאל אם אמר לשילואן בשטח "אודה, אין בעיה, אני אזיין אותך" וענה "זה היה בחקירה". כמו כן נשאל איפה אמר לשילואן "אין בעיה, חכה, חכה" ואמר שזה היה בחקירה. עוד נשאל איפה אמר "חכה, חכה, אני זוכר שמות, אני אזיין אותך, אתה גמור" וענה שזה היה בחקירה. ולבסוף נשאל איפה אמר למנוס "חכו, אתם גמורים" ואמר "אני לא זוכר את זה. נראה לי גם בתחנה" (**שם**, בעמ' 79, שורות 4 - 14). עוד אמר, כי הכעס שלו התבטא בזה ש"קצת איימתי וזה" (**שם**, בעמ' 80, שורה 5).

26. לדברי הנאשם מס' 3, לאחר כשלוש או ארבע שעות שנחקר במשטרה, הגיע נג'תי ורצה לעשות עליו חיפוש. כאשר אמר לו מה פתאום רוצים לעשות חיפוש אחרי שעבר למעלה משלוש שעות, נג'תי משך אותו עם האזיקים והפיל אותו, והתחיל לרסס עליו גז מדמיע. כאשר פתח עיניים, ראה מספר שוטרים בועטים בו. אחד מהם לקח אותו הצידה ושטף את עיניו במים (**פרוטוקול הדין**, בעמ' 70, שורות 21 - 27).

27. בחקירתו הנגדית הודה הנאשם, כי סירב לקום לחיפוש, כאשר נג'תי ביקש זאת (**פרוטוקול הדין**, בעמ' 84, שורות 3 - 8). כמו כן הודה, כי נג'תי אמר לו שאם יתנגד לחיפוש יאלץ להפעיל כנגדו כוח. הנאשם ציין, כי הוציא את הכיסים והראה לנג'תי שאין לו דבר בכיסים. עוד הודה, שכאשר נג'תי ביקש לערוך חיפוש בכיסיו, העיף לו את היד (**שם**, בעמ' 84, שורות 9 - 14). הנאשם המשיך והודה, כי באותו זמן קילל את נג'תי "יותר מדי. להגיד? כל מני" ואמר "לכלכתי עליו, כל מני. להגיד? אמרתי לו שהוא לא בסדר וקשה לי להגיד את זה פה. זה היה מתוך כעס" (**שם**, בעמ' 84, שורות 9 - 14).

84, שורות 19 - 23). עוד פירט בחקירתו הנגדית כי התנגד לחיפוש, כך שזז לאחר בעודו אזור ובטעות נפל, ואז גם נג'תי נפל (שם, בעמ' 80, שורות 13 - 28). לאחר מכן נג'תי קם וגרר אותו מהאזיקים של הרגליים בכוח ומהשרשרת השתפשף מהרצפה. לטענתו, הרגיש מושפל, נג'תי החל לבעוט בו ואז גם התיז עליו גז מדמיע. לאחר מכן הרגיש עוד מספר בעיטות (שם, בעמ' 81, שורות 30 - 32). לטענתו, הראה לחוקר חבלות נוספות, אולם הוא ככל הנראה לא רשם זאת (שם, בעמ' 82, שורות 9 - 32).

גדר המחלוקת

28. ההכרעה הנדרשת בתיק דנן היא בין שתי גרסאות, גרסת השוטרים מזה וגרסת הנאשם מזה.
29. גרסת השוטרים, אשר העידו בבית המשפט, היא כי הגיעו לאזור המועדון, היתה שם המולה גדולה, ושוטרים הותקפו. כאשר הם ניסו להרגיע את הרוחות, הנאשם מס' 3, שהיה שתוי, הפריע לעבודתם, התעמת עמם ובסופו של דבר איים עליהם. לטענתם, בניסיון לעצור אותו, התנגד הנאשם מס' 3 למעצרו. בהמשך אף התנגד הנאשם לחיפוש בתחנת המשטרה, איים על שוטר ותקף אותו.
30. גרסת הנאשם היא כי הגיע למקום וניסה אך להרגיע את המצב ולמנוע את מעצרו של חברו, הנאשם מס' 2, בעוד שהשוטרים תקפו אותו ללא כל סיבה. גם בתחנת המשטרה, כך לטענתו של הנאשם מס' 3, תקף אותו שוטר ללא כל סיבה.
31. עוד טען בא כוח הנאשם, כי הנאשם היה שיכור ומכאן כי לא ניתן לייחס לו את הכוונה הדרושה בעבירות מטרה, דהיינו בעבירה של איומים ובעבירה של התנגדות למעצר.

דין והכרעה

כללי

32. אומר כבר בפתח הדברים, כי למרות, שכפי שיפורט להלן, מצאתי כי הנאשם ביצע את רוב רובם של המעשים המיוחסים לו, הרי שהאמת נמצאת, להערכתי, בין שתי הגרסאות והמחלוקת העובדתית אינה גדולה כל כך בסופו של דבר. מצאתי, כאמור להלן, כי הנאשם אמנם איים על השוטרים, התנגד למעצר, ואף התנגד לחיפוש. אולם, השוטרים, עשו שימוש בכוח רב כנגד הנאשם, וככל הנראה בכוח רב מן הסביר, וזאת גם בעת מעצרו וגם בעת החיפוש שנערך עליו בתחנת המשטרה. עם זאת יש להדגיש, כי השימוש בכוח מצדם של השוטרים, בא בתגובה למעשיו של הנאשם, ומשכך, לא מצאתי שיש לכך השלכה על הממצאים לענין אשמתו של הנאשם, והכל כפי שיפורט להלן.

עבירת האיומים - היסוד העובדתי

33. כאמור, כתב האישום מייחס לנאשם, כי בעת שהיה בגילופין, ניגש לשוטרים שילוואן ומנוס בצורה מאיימת תוך כדי שהניף ידיו ואיים על השוטר שילוואן שלא כדן בפגיעה בגופו, בכך שאמר לו "אהוד אין בעיה אני אגיע אליך" "חכה חכה אני זוכר שמות אני אזין אותך אתה גמור", וזאת במטרה להפחידו או להקניטו.

34. נפתח בראיות אשר הוצגו באשר לעבירת האיומים המיוחסת לנאשם.

35. לפי גרסתם של השוטרים, מנוס, נג'תי ושילואן, כאשר הגיעו לזירת האירוע, שבה היתה מהומה גדולה, הנאשם מס' 3 נצמד אליהם, הפריע לשוטרים בעבודתם והתקרב אליהם בצורה מאיימת. השוטר מנוס הוסיף, כי הנאשם מס' 3, אמר להם: "אתם אבודים אני אחפש אתכם ואמצא אתכם" (ת/5).
36. שילואן הוסיף, שלאחר עימות בינו לבין הנאשם מס' 2, התקרב אליו הנאשם מס' 3, שאל אותו לשמו, הסתכל על התג ואמר: "אוהד אין בעיה אני אזיין אותך" "חכה חכה" והחל להתרחק. אחרי כמה שניות חזר לכיוונו בצורה מאיימת, פתח את הנחיריים, נשך את השפתיים ואמר "אני אגיע אליך" וכן "חכה חכה אני זוכר שמות". מנוס אישר, כי הבין בשלב כלשהו, כי הנאשם מס' 3 נצמד לשוטר שילואן, מאיים עליו ואומר לו "אני אזיין אותך" "אני אגמור אותך" "אני אחפש אותך" וכל זה בתנועות ושפת גוף מאיימת ונשיכת שפתיים. עוד ציין מנוס, שגם בתחנה המשיך הנאשם מס' 3 לאיים על השוטרים (פרוטוקול הדין, בעמ' 60 - 62).
37. המתנדב עמר מסר, כי במהלך השמירה על הנאשם מס' 3 בתחנת המשטרה ברחובות, החל לאיים ולגדף ואמר: "מנאייק" "אתה תקבל זבביר" "חבל שלא נשברו לך הרגליים" "ראיתי אותך אנחנו עוד נסגור עניינים" "חרה" "סמוך עליי" "אתה יכול לנשק לי בתחת" "אני שם עליך אלף זין" ועוד מילים כאלה (ת/14).
38. כבר בחקירתו במשטרה, הודה הנאשם כי איים על שוטר. כאשר נשאל אם אמר לשוטר בחדר "מניאיק, אתה תקבל זבביר, חבל שלא נשברו לך הרגליים, ראיתי אותך אנחנו עוד נסגור עניינים חרא, סמוך עליי, אתה יכול לנשק לי בתחת, אני שם עליך אלף זין", ענה "היה שם ילד תימני הוא מחפש אותי הרבה זמן עוד משלשום אולי אמרתי לו מעצבים על כלום" (ת/1, שורות 23 - 25).
39. גם בעדותו הודה הנאשם, כי איים על מספר שוטרים. תחילה אמר לענין זה: "איומים - היה רק ויכוח. לא שאיימתי בכוונה" (פרוטוקול הדין, בעמ' 71, שורה 2). לאחר מכן הודה הנאשם, כי אמר לנג'תי בזירת האירוע "בסדר, אני אזכור וזה מעצבים על זה שעצרו אותי". הנאשם גם הודה שאמר לשילואן "אוהד, אין בעיה, אני אזיין אותך", "אין בעיה, חכה, חכה", "חכה, חכה", "חכה, חכה, אני זוכר שמות, אני אזיין אותך, אתה גמור", אלא שלטענתו אמר דברים אלו בתחנת המשטרה ולא בזירת האירוע. כמו כן הודה, כי אמר לשוטרים "חכו, אתם גמורים", אולם לטענתו אינו זוכר היכן אמר את הדברים ונראה לו שגם דברים אלו אמר בתחנה. עוד אמר, כי הכעס שלו התבטא בזה ש"קצת איימתי וזה" (שם, בעמ' 78 - 80). הנאשם המשיך והודה, כי קילל את נג'תי "יותר מדי. להגיד? כל מני" ואמר "לכלכתי עליו, כל מני. להגיד? אמרתי לו שהוא לא בסדר וקשה לי להגיד את זה פה. זה היה מתוך כעס" (שם, בעמ' 84, שורות 19 - 23).
40. למעשה, מעיון במזכרים ובהודעות שהוגשו לענין זה מסתבר, כי אין פער של ממש בין הדברים שמסרו השוטרים לבין הדברים שמסר הנאשם בעדותו. טענתו של הנאשם, כי עיקר הדברים נאמרו בתחנה ולא בזירת האירוע, אין בה כדי להשליך על הודאתו כי איים על שוטרים ונראה, כי איים עליהם יותר ממה שיוחס לו בכתב האישום.
41. מכאן מתבקשת המסקנה, כי הנאשם מס' 3 אכן אמר לשוטרים את הדברים המיוחסים לו בכתב האישום ומתקיים היסוד העובדתי שבעבירת האיומים. השאלה האם מתקיים בנאשם היסוד הנפשי הדרוש לשם הרשעתו בעבירת האיומים, תידון עוד להלן.

עבירה של התנגדות למעצר - היסוד העובדתי

42. עוד מייחס כתב האישום לנאשם, כאמור, כי התנגד למעצרו בכך שהמשיך להשתולל ולהתפרע וסירב להיכנס לניידת המשטרה ושייערך עליו חיפוש.
43. אדון בראיות, אשר הוצגו באשר לעבירה של התנגדות למעצר.
44. גרסת השוטרים, אשר העידו לענין זה, היא, כי הנאשם מס' 3 התנגד למעצר.
45. שילואן מסר, שכאשר הודיע לנאשם מס' 3 שהוא עצור וניסה לאזוק אותו, הנאשם התנגד למעצר, השתולל וסרב להיכנס לניידת, תוך שהוא צועק "תראו איך מרביצים לי". שילואן הסביר כי נאלצו לעשות שימוש בכוח סביר כי הנאשם התנגד וכי משכו את האזיקים שלו כלפי מטה (**פרוטוקול הדיון**, בעמ' 66).
46. מנוס אישר את דבריו של שילואן וציין, שכאשר שילואן הודיע לנאשם מס' 3 שהוא עצור, הוא החל להתנגד והזיז את שתי ידיו לכל עבר, "התנועע בצורה ברוטלית בגופו והתנגד בכח למעצר". לטענת מנוס, הוא ושילואן תפסו אותו ובקושי הצליחו לכבול אותו ומשכו אותו לניידת (**ת/5**). עוד הוסיף בעדותו, כי בעת ששילואן ניסה לעצור את הנאשם ולכבול אותו, הוא הניף ידיו לכל עבר, התנגד בכוח למעצר וממש השתולל. הגוף שלו היה ממש תזזיתי ובקושי רב ניתן היה לכבול אותו. לאחר שכבלו אותו, ניסו להכניס אותו לניידת, אבל הוא משך בחוזקה ומנע את הכנסתו לניידת. לאחר מכן נעל את גופו ובקושי רב הכניסו אותו לניידת (**פרוטוקול הדיון**, בעמ' 61).
47. נג'תי הוסיף, שכאשר הסתכל לכיוון הניידת, ראה את שילואן ומנוס מתווכחים עם הנאשם מס' 3 "עם הידיים" והיו שם דחיפות קלות (**פרוטוקול הדיון**, בעמ' 55 ובעמ' 57).
48. למול גרסת השוטרים, עומדת גרסתו של הנאשם.
49. בחקירתו במשטרה אמר הנאשם ""אני זזתי משם ושאלתי מה קרה וראיתי את אשר על הריצפה ואני התרחקתי ואחר כך פתאום אחד בא והפיל אותי ואני אמרתי לו מה עשיתי יש לי עדים לא התנגדתי לא עשיתי כלום ואחרי שנפלתי דרכו עליי ואמר לי השוטר לא עשית כלום. נתנו לי גם גז מדמיע סתם" (**ת/1**, שורות 1 - 10).
50. בעדותו בבית המשפט, ציין כי השוטרים ביקשו ממנו להתרחק והוא אמר להם שלא עשה כלום, שהוא מתרחק אבל רוצה למנוע את מעצרו של הנאשם מס' 2. אולם, אז נג'תי בא, ביקש כי יושיט ידיים "קיפל אותי ושם לי אזיקים". לדבריו, לא התנגד, אך נג'תי שם אזיקים ושפשף לו את הפנים ולאחר מכן נלקח לתחנת המשטרה (**פרוטוקול הדיון**, בעמ' 70, שורות 3 - 17; בעמ' 75; ובעמ' 77, שורות 2 - 11).
51. למעשה, כל השוטרים מוסרים גרסה אחת, שלפיה הנאשם מס' 3, התנגד למעצר, הזיז ידיו, השתולל והתנועע באופן שהקשה על כבילתו ומעצרו. המדובר בגרסה עקבית, סדורה והגיונית, כאשר עדויות שלושת השוטרים תומכות זו בזו. למול עדותם של השוטרים עומדת עדותו של הנאשם, כי כלל לא התנגד למעצר, אלא שנג'תי קיפל אותו וכבל אותו, בלי שעשה דבר קודם לכן.
52. מצאתי קושי לתת אמון בגרסת הנאשם, כי לא עשה דבר והשוטר נג'תי, קיפל אותו וכבל אותו ללא כל סיבה.

לא מצאתי כי יש הגיון בגרסה זו, שהרי אם הנאשם לא עשה דבר ולא התנגד למעצר, מה טעם היה לשוטרים להפעיל כוח נגדו על מנת לעצור? יתר על כן, בכל השלב הראשון של האירוע, הנאשם יכול היה לעזוב את המקום, אולם הוא בחר להתעמת עם השוטרים (לטענתו בשל כך שהנאשם מס' 2 נעצר). גרסת השוטרים, כאמור לעיל, היא שהנאשם השתולל והפריע לעבודתם למן תחילת האירוע. גרסה זו שמסרו השוטרים כולם, היא גרסה המתיישבת עם דבריהם, שגם בשלב המעצר, הנאשם המשיך להשתולל ואך בקושי רב ניתן היה לכבול אותו. הגרסה שהנאשם ניסה למנוע את מעצרו שלו מתיישבת גם עם המניע של הנאשם, כפי שהוא עצמו תיאר אותו, והוא למנוע את מעצרו של הנאשם מס' 2. משמע, שאם נלך לפי טענת הנאשם, כי כל האירוע החל רק בשל כך שביקש למנוע את מעצרו של הנאשם מס' 2, סביר להניח שניסה גם למנוע את מעצרו שלו עצמו.

53. מסקנתי הינה, אפוא, כי יש לתת אמון בגרסת השוטרים שלפיה הנאשם התנגד למעצרו.

עבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו

54. בנוסף, מייחס כתב האישום לנאשם, כי בעת שהשוטר נג'תי ביקש לערוך על הנאשם מס' 3 חיפוש בתחנת המשטרה, החל הנאשם מס' 3 לתקוף אותו שלא כדין, בכך שדחף אותו ובעט בו.

55. באשר לעבירה של תקיפת שוטר, הציגה התביעה את עדותו של נג'תי בלבד.

56. כאמור, נג'תי מסר, כי בתחנת המשטרה, כאשר הסתבר לו שלא נערך חיפוש על הנאשם מס' 3, ביקש לערוך עליו חיפוש, אולם הוא התנגד לחיפוש ולא הסכים לקום מהכיסא שעליו ישב. גם לאחר שהוסבר לו כי אם לא יקום, יהיה צורך לעשות שימוש בכוח כנגדו, לא הסכים לקום. לפיכך משך אותו נג'תי מהכיסא וניסה לערוך עליו חיפוש אולם הנאשם מס' 3 העיף לו את הידיים ואף דחף אותה אחורה. לפיכך נג'תי ניסה להוציא אותו מהחדר, אולם הוא התנגד וסירב לצאת. למרות שהיה כבול באותה העת בידיים וברגליים, ניסה לתת לנג'תי מכה עם האזיקים ובעת שנג'תי ניסה להגן על עצמו דחף אותו על הרצפה. בזמן שהיה על הרצפה, החל הנאשם מס' 3 לבעוט את רגליו לכיוון רגליו של נג'תי, מה שאילץ את נג'תי לגרור אותו לחצר. כאשר יצאו לחצר, ריסס אותו עם גז פלפל וכך הרגיע אותו (**פרוטוקול הדין**, בעמ' 56).

57. הנאשם ציין בחקירתו, כי לא תקף אף שוטר (**ת/1**, שורות 11 - 20).

58. הנאשם הדגיש בעדותו, כי לא "הרים אצבע על שוטר" וכי בחיים לא ירים ידיים על שוטר (**פרוטוקול הדין**, בעמ' 70, שורות 28 - 30). כמו כן הדגיש, כי לא תקף אף שוטר (**שם**, בעמ' 71, שורות 5 - 7). לדבריו, נג'תי הגיע ורצה לעשות עליו חיפוש. כאשר אמר לו מה פתאום רוצים לעשות חיפוש אחרי שלוש שעות, נג'תי משך אותו עם האזיקים והפיל אותו, והתחיל לרסס עליו גז מדמיע. כאשר פתח עיניים, ראה מספר שוטרים בועטים בו. אחד מהם לקח אותו הצידה ושטף את עיניו במים (**פרוטוקול הדין**, בעמ' 70, שורות 21 - 27).

59. בחקירתו הנגדית הודה הנאשם, כי סירב לקום לחיפוש, כאשר נג'תי ביקש זאת (**פרוטוקול הדין**, בעמ' 84, שורות 3 - 8). כמו כן הודה, כי נג'תי אמר לו שאם יתנגד לחיפוש יאלץ להפעיל כנגדו כוח. עוד הודה, שכאשר נג'תי ביקש לעשות חיפוש בכיסיו, העיף לו את היד (**שם**, בעמ' 84, שורות 9 - 14). עוד פירט בחקירתו הנגדית כי התנגד לחיפוש, כך שזז לאחור בעודו אזור ובטעות נפל ואז גם נג'תי נפל (**שם**, בעמ' 80, שורות 13 - 28). לאחר מכן נג'תי קם וגרר אותו מהאזיקים של הרגליים בכוח ומהשרשרת השתפשף מהרצפה. לטענתו, הרגיש מושפל, נג'תי החל לבעוט בו ואז גם התיז עליו גז מדמיע. לאחר מכן הרגיש עוד מספר בעיטות (**שם**, בעמ' 81, שורות 30 - 32).

60. הנאשם למעשה מודה, כי התנגד לחיפוש, אולם טוען כי לא תקף את נג'תי.

61. נג'תי אמר לענין התקיפה - להבדיל מהתנגדות לחיפוש - כי בזמן שמשך את הנאשם מהכיסא, הנאשם העיף לו את הידיים ואף דחף אותו. לאחר מכן, ניסה לתת לנג'תי מכה עם האזיקים ובזמן שהיה על הרצפה, החל הנאשם מס' 3 לבעוט את רגליו לכיוון רגליו של נג'תי, מה שאילץ את נג'תי לגרור אותו לחצר.

62. אם מדקדקים בדבריו של נג'תי, וגם אם אני נותנת בהם את מלוא האמון, ספק בעיני אם מתקיימת כאן עבירה של תקיפת שוטר, ומדובר להערכתי בעבירה של התנגדות לחיפוש.

63. כאמור, אין מחלוקת, כי הנאשם התנגד לחיפוש. אין גם מחלוקת, כי נג'תי אמר לנאשם, כי אם יתנגד לחיפוש יאלץ להפעיל כנגדו כוח, ואין גם מחלוקת, כי הפעיל עליו כוח. בנסיבות אלו, נראה כי הנאשם "העיף לו את הידיים ודחף אותו" בניסיון להתנגד לכוח שהופעל מצדו של נג'תי. יתר על כן, נג'תי עצמו אומר שבעת שהנאשם היה כבול באזיקי ידיים ורגליים, הנאשם "ניסה" לתת לו מכה עם האזיקים ולאחר שנפלו שניהם, בעט את רגליו "לכיוון" רגליו של נג'תי בעוד שניהם על הרצפה.

64. דבריו של נג'תי, כי הנאשם ניסה לתקוף אותו וכי בעט לכיוון רגליו, אין בהם די לבסס את עבירת התקיפה שיוחסה לנאשם. אולם, הנאשם עצמו, לא חולק על כך שהתנגד לחיפוש. דבריו לענין זה עולים בקנה אחד עם דבריו של נג'תי. מכאן, שחלף עבירת התקיפה, אני מוצאת, כי מתקיים היסוד העובדתי הנדרש לשם הוכחת עבירה של התנגדות לחיפוש.

65. בהקשר זה אבקש לציין, כי מהראיות שהוצגו לי, השתכנעתי, כי נעשה שימוש בכוח, שהוא מעבר לכוח סביר כלפי הנאשם, לאחר שזה התנגד לחיפוש, לרבות שימוש בגז פלפל. לא ניתנה בהקשר זה תשובה מספקת, מדוע כאשר נאשם כבול בידיו וברגליו, יש צורך לעשות שימוש נגדו בגז פלפל או מדוע לא נמצאה דרך, פחות תקיפה, לערוך את החיפוש עליו. אולם, מדובר באירועים שאירעו לאחר ביצוע העבירות על ידי הנאשם, ומכאן שלא מצאתי שדי בהם כדי להשליך על הכרעת הדין.

סוגיית השכרות - היסוד הנפשי בעבירות המטרה, איומים והתנגדות למעצר

66. כאמור, בא כוח הנאשם טען, כי לא ניתן להרשיע את הנאשם בעבירת האיומים ובעבירה של התנגדות למעצר (וחיפוש, משום שלמעשה מדובר בסעיף חוק זהה), משום שהנאשם היה שיכור בעת האירועים הרלבנטיים לכתב האישום ולא ניתן לייחס לו את היסוד הנפשי הדרוש בעבירות מטרה.

67. התביעה טענה, כי על מנת לבסס את הטענה, כי לא היה לנאשם מס' 3 היסוד הנפשי הדרוש בעבירות מטרה, היה על ההגנה קודם לכן להוכיח, כי הנאשם היה שיכור. אולם, היא לא עשתה כן.

68. כאמור, כתב האישום עצמו מייחס לנאשם "כי היה בגילופין". אולם, השאלה היא האם הוכח בראיות, כי הנאשם היה במצב של "שכרות".

69. מנוס התייחס לענין זה ומסר, שכאשר הגיע למקום היו שם צעירים שחומי עור מסביבם שנראו שיכורים, וביניהם הנאשם מס' 3. מנוס ציין "הנ"ל הדיף ריח של אלכוהול היה תזזיתי ונראה שיכור" (ת/5; פרוטוקול הדין, בעמ' 10).

61, שורה 22, ובעמ' 62, שורה 21).

70. בחקירתו במשטרה, הודה הנאשם כי שתי כוסות וודקה עם אל וגם בירה או שתיים (שם, שורות 21 - 22). אולם, בעדותו בבית המשפט טען כי לא היה שיכור באותו ערב אלא היה "בראש נקי" (פרוטוקול הדין, בעמ' 14, 30).

71. אין לי ספק, כי הנאשם שתי משקאות אלכוהוליים טרם האירועים נשוא כתב האישום. אין לי גם ספק, כי היה תחת השפעת אלכוהול, אולם כאשר הנאשם אומר בעדותו שלו, כי לא היה שיכור, לא ניתן לומר, כי הוכח ברף הנדרש, כי הנאשם ביצע את העבירות במצב של שכרות. לכך יש להוסיף, כי מתוכן הודעתו במשטרה אשר נגבתה בו ביום, התשובות שנתן ורצף הדברים שתיאר, לא נראה כלל כי היה שיכור באותה העת.

72. בהתחשב בראיות שהוצגו במהלך המשפט, לא ניתן לומר כי הוכח שהנאשם היה במצב של שכרות (מלאה או חלקית) בעת האירועים הרלבנטיים לכתב האישום.

73. המסקנה היא כי ניתן לייחס לנאשם את הכוונה הדרושה בעבירות מטרה, דהיינו בעבירה של איומים ובעבירה של התנגדות למעצר.

סוף דבר

74. כפי שכבר ציינתי בראשית הדברים, האמת ביחס לאירועים נשוא האישומים שלפניי נמצאת להערכתי במקום כלשהו שבין שתי הגרסאות - גרסת השוטרים מזה, וגרסת הנאשם מזה.

75. לאור הראיות שהוצגו לבית המשפט, מסקנתי היא, כי הנאשם הגיע לזירת האירוע, כאשר הוא בגילופין, החל להתעמת עם שוטרים, לאחר שעצרו את הנאשם מס' 2, ואף איים עליהם. בנוסף, הנאשם התנגד למעצר. קיימת סבירות גבוהה לכך, שהתנגדותו למעצר, הובילה להפעלת כוח, וככל הנראה למעלה מכוח סביר. ייתכן מאוד שהדבר נבע מהלחץ שבו היו השוטרים, אשר נאלצו להתמודד עם זירה מרובת משתתפים ואירועים. לאחר שנעצר הנאשם מס' 3, ביקש השוטר נג'תי לערוך על הנאשם חיפוש, אולם הנאשם התנגד לחיפוש. גם כאן, השתכנעתי, כי הדבר הוביל להפעלת כוח שהוא למעלה מכוח סביר כלפי הנאשם, בין היתר בדרך של התזת גז פלפל על הנאשם, בעוד שהוא כבול בידיו וברגליו.

76. יודגש, כי הפעלת הכוח על ידי השוטרים, גם אם מדובר בכוח שהוא מעבר לכוח סביר, נעשתה אחרי שהנאשם התנגד למעצר ולחיפוש. מכאן, שאין בכך כדי להשליך על הרשעת הנאשם בתיק זה.

77. קבעתי, כי הנאשם איים על השוטרים. מכאן, שאני מרשיעה את הנאשם בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

78. כמו כן קבעתי, כי הנאשם התנגד למעצר. מכאן שאני מרשיעה את הנאשם בעבירה של התנגדות למעצר או לחיפוש, לפי סעיף 47(א) לפקודת המעצר והחיפוש.

79. קבעתי, כי לא הוכח ברמה הנדרשת בפלילים, כי הנאשם תקף את נג'תי. מכאן שאני מזכה את הנאשם

מעבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

80. קבעתי, כי הנאשם התנגד לחיפוש. לנאשם ניתנה הזדמנות סבירה להתגונן מפני עבירה של התנגדות לחיפוש, וזאת לאחר שכתב האישום עצמו ייחס לנאשם ברמה העובדתית, כי התנגד לחיפוש, למרות שלא יוחדה לכך עבירה נפרדת. הובאו ראיות לענין זה מטעמה של התביעה וגם מטעמו של הנאשם.

81. מכאן, שאני מרשיעה את הנאשם בעבירה נוספת של התנגדות למעצר או לחיפוש, לפי סעיף 47(א) לפקודת המעצר והחיפוש.

ניתנה והודעה היום י"ד אייר תשע"ד, 14/05/2014 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק, שופטת

החלטה

הטיעונים לעונש ישמעו ביום 1.7.14 שעה 11:30.

הנאשם יובא לדין על ידי שב"ס.

**ניתנה והודעה היום י"ד אייר
תשע"ד, 14/05/2014 במעמד
הנוכחים.
אפרת פינק, שופטת**

קלדנית/יפה

הוקלד על ידי יפה מדהלה